

ตารางแสดงวงเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรรและรายละเอียดค่าใช้จ่ายในการจ้างที่ปรึกษา

๑. ชื่อโครงการ ศึกษาการเชื่อมโยงคลัสเตอร์อุตสาหกรรมแพชั่นไทย กับระบบการผลิต การตลาด และการลงทุน ในภูมิภาคอาเซียน

/หน่วยงานเจ้าของโครงการ สำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา ๒ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

๒. วงเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรร ๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๓. วันที่กำหนดราคากลาง (ราคาอ้างอิง) ๑๐ ต.ค. ๒๕๕๘

เป็นเงิน ๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๔. ค่าตอบแทนบุคลากร ๒,๑๑๕,๐๐๐ บาท

๔.๑ ประเภทที่ปรึกษา กลุ่มวิชาชีพเฉพาะ

๔.๒ คุณสมบัติที่ปรึกษา

๑) บุคคลหรือนิติบุคคลที่จะเข้าเป็นผู้สัญญาต้องไม่อยู่ในฐานะ ซึ่งได้มีการระงับชื่อไว้ในบัญชีรายชื่อว่าเป็นผู้สัญญาที่ไม่ได้แสดงบัญชีรายรับรายจ่าย หรือแสดงบัญชีรายรับรายจ่ายไม่ถูกต้องครบถ้วนในสาระสำคัญ

๒) บุคคลหรือนิติบุคคลที่จะเข้าเป็นผู้สัญญากับหน่วยงานของรัฐซึ่งได้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government Procurement : e-GP) ต้องลงทะเบียนในระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกรมบัญชีกลางที่เว็บไซต์ศูนย์ข้อมูลจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ

๓) ผู้สัญญาต้องรับจ่ายเงินผ่านบัญชีธนาคาร เว้นแต่การรับจ่ายเงินแต่ละครั้งซึ่งมีมูลค่าไม่เกินสามหมื่นบาทผู้สัญญาอาจรับจ่ายเป็นเงินสดก็ได้

๔) ต้องเป็นที่ปรึกษาที่จดทะเบียนไว้กับศูนย์ข้อมูลที่ปรึกษาไทย กระทรวงการคลัง

๕) มีประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ด้านการวางแผน นโยบายและกลยุทธ์ ตลอดจนด้านการผลิตและการตลาดทั้งในและต่างประเทศ โดยทีมงานประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม รองเท้าและเครื่องหนัง วัสดุและเครื่องประดับ และอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านพาณิชยศาสตร์ ด้านอิเล็กทรอนิกส์ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง ที่เหมาะสมจะปฏิบัติงานตามโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๓ จำนวนที่ปรึกษา ๙ คน

๕. ค่าวัสดุอุปกรณ์ ๖,๓๙๗,๕๐๐ บาท

๖. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศ (ถ้ามี) ๔๘๗,๕๐๐ บาท

๗. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ - บาท

๘. รายชื่อผู้รับผิดชอบในการกำหนดค่าใช้จ่าย/ดำเนินการ/ขอบเขตดำเนินการ (TOR)

นายอิทธิชัย ปัทมสิริวัฒน์ ผู้อำนวยการสำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา ๒

๙. ที่มาของการกำหนดราคากลาง (ราคาอ้างอิง) หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร๐๕๐๖/ว ๑๒๘ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ เรื่อง หลักเกณฑ์ราคากลางการจ้างที่ปรึกษา

งบรายจ่ายอื่น

รายละเอียดโครงการ/ค่าใช้จ่าย/กิจกรรม ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

โครงการศึกษาการเชื่อมโยงคลัสเตอร์อุตสาหกรรมแฟชั่นไทย กับระบบการผลิต การตลาด และการลงทุนในภูมิภาคอาเซียน

1. หลักการและเหตุผล

ยุทธศาสตร์การสร้างคลัสเตอร์ (Cluster) รายอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และสร้างความสามารถในการแข่งขัน เป็นแนวทางที่จำเป็นและมีความสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมแฟชั่นในยุคของการเปิดเสรีการค้า และการแข่งขันกันในระดับภูมิภาคแทนการแข่งขันในระดับประเทศ การพัฒนาคลัสเตอร์เพื่อเชื่อมโยงมิติด้านการตลาด การวิจัยพัฒนา การจัดการความรู้ การบริหารการผลิต และการเชื่อมโยงในระดับภูมิภาคอาเซียนในรูปแบบพันธมิตรธุรกิจ (Networking) ในภูมิภาคอาเซียน (International cooperation) จะเป็นการขยายขอบเขตการทำธุรกิจจากผู้ประกอบการในประเทศ เป็นผู้ประกอบการอาเซียน (Thai Companies become ASEAN Companies) และมุ่งเน้นการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยได้มีโอกาสในการขยายการลงทุนไปยังแหล่งปัจจัยการผลิตที่มีความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ (Comparative advantage creation)

คลัสเตอร์เป็นการรวมกลุ่มเครือข่ายอุตสาหกรรม เพื่อรวมตัวกันดำเนินกิจกรรมในพื้นที่ใกล้เคียงกัน (Geographical Proximity) โดยมีความร่วมมือเกื้อหนุน เชื่อมโยง และส่งเสริมซึ่งกันและกันอย่างครบวงจร รวมทั้งมีการเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมสนับสนุนต่าง ๆ ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้เกิดความสามารถในการพัฒนาสินค้าและการสร้างมูลค่าที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง คลัสเตอร์จึงมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของโลกในปัจจุบัน และมีความเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจและอุตสาหกรรมในประเทศโดย Michael E. Porter กล่าวว่า คลัสเตอร์ส่งผลต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันใน 3 ส่วนหลักคือ การเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) ทิศทางและการขับเคลื่อนนวัตกรรม (The Direction and Pace of Innovation) และการกำเนิดธุรกิจใหม่ (The Formation of New Businesses)

การพัฒนาคลัสเตอร์นำไปสู่แนวคิดใหม่ในการพัฒนาพื้นที่ การพัฒนาโครงสร้างของกลุ่มอุตสาหกรรม การพัฒนาการสนับสนุนจากภาครัฐและภาคการศึกษา เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม โดยขอบเขตของคลัสเตอร์กำหนดได้จากการเชื่อมโยงและองค์ประกอบต่าง ๆ ระหว่างอุตสาหกรรมและหน่วยงานที่มีความสำคัญต่อความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งคลัสเตอร์สามารถส่งผลให้เกิดได้ทั้งการแข่งขันและความร่วมมือ ดังนั้น คลัสเตอร์จึงเป็นวิถีทางหนึ่งในการจัดการห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ที่สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือและความเชื่อใจ สามารถเพิ่มผลิตภาพในภาพรวม มีการสนับสนุนและความร่วมมือระหว่างกัน และนำไปสู่การโน้มน้าวให้เกิดการพัฒนาปรับปรุงในอนาคต

การดำเนินการดังกล่าวจะต้องมีแผนงานอย่างเป็นระบบ เพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมแฟชั่นไทยให้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมในภูมิภาคอาเซียน (ASEAN supply chain) สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม จึงได้จัดทำโครงการศึกษาการเชื่อมโยงคลัสเตอร์อุตสาหกรรมแฟชั่นไทย กับระบบการผลิต การตลาด และการลงทุนในภูมิภาคอาเซียน เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดประเทศพันธมิตรทางยุทธศาสตร์ (Strategic Partner) ในแต่ละด้าน โดยมีกลยุทธ์การเชื่อมโยงมูลค่าเพิ่มจากเทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์ของไทย กับฐานการผลิต การกระจายสินค้า และการลงทุนให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียนที่เป็นเป้าหมาย พร้อมวางมาตรการเพื่อส่งเสริมการขยายตัวของภาคธุรกิจแฟชั่นไทยไปยังภูมิภาคได้อย่างมั่นคง

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อพัฒนาแผนการเชื่อมโยงคลัสเตอร์อุตสาหกรรมแพชชั่นไทยกับภูมิภาคอาเซียน รองรับการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมแพชชั่นไทย และเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมในภูมิภาคอาเซียน (ASEAN supply chain)

2.2 เพื่อเชื่อมโยงกลุ่มคลัสเตอร์นำร่องกับทรัพยากรการผลิต ช่องทางการตลาด ช่องทางการลงทุนในภูมิภาคอาเซียน

2.3 เพื่อจัดทำยุทธศาสตร์การเชื่อมโยงคลัสเตอร์อุตสาหกรรมแพชชั่นไทยกับภูมิภาคอาเซียน พร้อมเสนอแนะมาตรการที่เป็นรูปธรรมในการผลักดันผู้ประกอบการแพชชั่นไทย ให้สามารถยกระดับเป็นผู้ประกอบการอาเซียนได้อย่างมั่นคง

3. กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแพชชั่น ประกอบด้วย อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมรองเท้าและเครื่องหนัง อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ รวมทั้งอุตสาหกรรมสนับสนุนทั้งในประเทศไทยและในประเทศอาเซียน

4. เป้าหมายของโครงการ/ตัวชี้วัด

4.1 ระดับผลผลิต

1) ข้อมูลเชิงวิเคราะห์ 1 ฉบับ แสดงยุทธศาสตร์การเชื่อมโยงคลัสเตอร์อุตสาหกรรมแพชชั่นไทยกับภูมิภาคอาเซียน จำแนกมาตรการและแผนงานรายประเทศเป้าหมาย ไม่น้อยกว่า 4 ประเทศ ประกอบด้วย (1) มิติของการเชื่อมโยงด้านการผลิต การตลาด การพัฒนาผลิตภัณฑ์ (2) ประเภทธุรกิจที่มีความจำเป็นหรือมีศักยภาพในการขยายการลงทุนสู่อาเซียน (3) รูปแบบธุรกิจ พื้นที่การลงทุน และแนวทางการขยายการลงทุนที่เหมาะสมกับแต่ละประเภทอุตสาหกรรมในแต่ละประเทศเป้าหมาย (4) แนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุน มาตรการทางกฎหมาย การเจรจาการค้าระดับทวิภาคีและพหุภาคี

2) รายงานสรุปจำนวน 1 ฉบับ สำหรับอุตสาหกรรมแพชชั่นเป้าหมาย แสดงยุทธศาสตร์การเชื่อมโยงคลัสเตอร์อุตสาหกรรมแพชชั่นไทยกับภูมิภาคอาเซียน มีข้อมูลวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ระบบการผลิต ช่องทางการจัดจำหน่าย และสภาพการแข่งขัน เป้าหมายทางการตลาดและการลงทุนในรายประเทศอาเซียน เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจเพื่อการรวมกลุ่ม การเชื่อมโยงกับอาเซียนและการขยายการลงทุนของผู้ประกอบการไทย และเป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานภาครัฐในการส่งเสริมอย่างเป็นทางการ

4.2 ระดับผลลัพธ์

อุตสาหกรรมแพชชั่นของไทยมีการเชื่อมโยงผ่านการรวมกลุ่มใน 3 รูปแบบหลัก (ด้านการผลิต ด้านการออกแบบและความคิดสร้างสรรค์ และด้านการตลาด) กับรายประเทศอาเซียนในรูปแบบที่เหมาะสมกับบริบททางอุตสาหกรรมและการค้า ซึ่งจะทำให้เกิดการพัฒนาเครือข่ายที่เข้มแข็ง เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

5. วิธีการดำเนินงาน/กิจกรรม

5.1 ศึกษาภาพรวมการรวมกลุ่มของอุตสาหกรรมแฟชั่นไทย และการรวมกลุ่มแต่ละประเทศในภูมิภาคอาเซียน

1) ศึกษาโครงสร้างอุตสาหกรรมแฟชั่นของรายประเทศอาเซียน จำนวน 9 ประเทศ โดยการศึกษา ข้อมูลทุติยภูมิ จัดเก็บข้อมูลด้านการผลิต การตลาด วัตถุดิบ แรงงาน เทคโนโลยี การบริโภค อุตสาหกรรมสนับสนุน และนโยบายภาครัฐ

2) วิเคราะห์การกระจายและการกระจุกตัวของหน้าที่ทางธุรกิจในภูมิภาคอาเซียน (Distribution of Business Functions) เพื่อจัดทำแผนภูมิห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยการทบทวนความสามารถในการแข่งขันของคลัสเตอร์รายสาขาของไทย และรายประเทศอาเซียน จำแนกรายกลุ่มผลิตภัณฑ์ โดยระบุวิเคราะห์ประเด็นสำคัญ (Critical Issues) ที่เป็นปัจจัยส่งเสริม (+) และปัจจัยอุปสรรค (-) ต่อขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก ระดับของการบริหารจัดการและผลผลิตภาพ และปัจจัยแวดล้อมอุตสาหกรรม

3) จัดการประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อประเมินโอกาส และรูปแบบการเชื่อมโยงกับรายประเทศอาเซียนเป้าหมาย พร้อมจัดลำดับความสำคัญในการส่งเสริม

5.2 ศึกษารายละเอียดโครงสร้างการผลิต การตลาด และการลงทุนรายประเทศอาเซียน (4 ประเทศ ที่มีลำดับความสำคัญสูงสุด)

1) วิเคราะห์บริบททางเศรษฐกิจ ระบบการผลิต ช่องทางการจัดจำหน่าย และสภาพการแข่งขัน ช่องทางการตลาดและการลงทุนในรายประเทศอาเซียน แจกแจงรูปแบบของจุดเชื่อมต่อ และระดับอิทธิพลของสินค้าในระดับต่าง ๆ เช่น (1) Producer Crossover จุดเชื่อมด้านการออกแบบ การพัฒนาผลิตภัณฑ์และตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค (2) Commodity Circulation Channel Crossover จุดเชื่อมด้านการกระจายสินค้าไปยังผู้บริโภค (3) Marketing Crossover จุดเชื่อมด้านการตลาด ภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์ และความจงรักภักดีต่อแบรนด์

2) จัดประชุมกลุ่มคลัสเตอร์นำร่องของไทยกับประเทศอาเซียน โดยสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านแฟชั่นคลัสเตอร์ของรายประเทศอาเซียน เช่น องค์กรเอกชน สมาคมการค้า หน่วยงานภาครัฐ

3) เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ด้านพฤติกรรมตลาด (Market Behavior) แบบแผนการดำเนินธุรกิจ (Business Norm) และค่านิยมต่อธุรกิจไทย โดยการใช้กลยุทธ์ความร่วมมือทางวิชาการกับประเทศอาเซียนเป้าหมาย ให้ความช่วยเหลือเชิงเทคนิคแก่ผู้ประกอบการ หรือสนับสนุนการวิจัยแก่หน่วยงานท้องถิ่น หรือแลกเปลี่ยนคณะทำงานระหว่างประเทศ เป็นต้น

4) จัดทำข้อเสนอแนวทางการพัฒนาการเชื่อมโยงคลัสเตอร์อุตสาหกรรมแฟชั่น (Fashion Cluster) กับระบบการผลิตของไทยและการตลาดในภูมิภาคอาเซียน และการเชื่อมโยงของอุตสาหกรรมสนับสนุนต่าง ๆ

5.3 ศึกษาและจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย มาตรการ แผนงาน/โครงการ สำหรับการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแฟชั่นด้านระบบการผลิต การตลาด และการลงทุนของไทยเชื่อมโยงในระดับภูมิภาคอาเซียน แนวทางการบูรณาการและผลักดันสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม แผนที่นำทาง (Road Map) รูปแบบการเชื่อมโยงของอุตสาหกรรมสนับสนุนต่าง ๆ ที่ชัดเจน สอดรับกับนโยบายของรัฐบาลระหว่างไทยและอาเซียน

1) กลุ่มอุตสาหกรรมแฟชั่นนำร่อง และประเภทผลิตภัณฑ์นำร่อง ที่สอดคล้องกับแนวนโยบาย

2) มาตรการและแผนงานรายประเทศอาเซียนเป้าหมายไม่น้อยกว่า 4 ประเทศ มีรายละเอียด ดังนี้

(1) มิติของการเชื่อมโยงด้านการผลิต การตลาด การพัฒนาผลิตภัณฑ์

(2) ประเภทธุรกิจที่มีความจำเป็นหรือมีศักยภาพในการขยายการลงทุนสู่อาเซียน

(3) รูปแบบธุรกิจ พื้นที่การลงทุนและแนวทางการขยายการลงทุนที่เหมาะสมกับแต่ละกลุ่ม

อุตสาหกรรมแฟชั่นในแต่ละประเทศเป้าหมาย

- 3) แนวทางการดำเนินการของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง
- (1) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
 - (2) ด้านการส่งเสริมการลงทุน
 - (3) ด้านมาตรการทางกฎหมาย
 - (4) การเจรจาการค้าระดับทวิภาคีและพหุภาคี
 - (5) การพัฒนาผู้ประกอบการ

5.4 นำเสนอผลการศึกษา แบ่งรายละเอียดออกเป็น

- 1) จัดประชุมเชิงปฏิบัติการผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อวางแนวทางการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ
- 2) จัดประชุมเพื่อนำเสนอผลการศึกษา ข้อมูล และแผนงาน แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแฟชั่น จำนวน 1 ครั้ง
- 3) เผยแพร่ในรูปแบบของสื่อสิ่งพิมพ์ไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน อุตสาหกรรมสนับสนุน สถาบันการศึกษา ในลักษณะรายงานฉบับสมบูรณ์

6. แผนการดำเนินงาน

ระยะเวลาดำเนินการ 9 เดือน โดยมีแผนการดำเนินงาน ดังนี้

กิจกรรม	ระยะเวลาในการดำเนินงาน 9 เดือน								
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
<p>6.1 ศึกษาภาพรวมการรวมกลุ่มของอุตสาหกรรมแฟชั่นไทย และภาพรวมของแต่ละประเทศในภูมิภาคอาเซียน</p> <p>1) ศึกษาโครงสร้างอุตสาหกรรมสิ่งทอและแฟชั่นของรายประเทศอาเซียน จำนวน 9 ประเทศ</p> <p>2) วิเคราะห์การกระจายและการกระจุกตัวของหน้าที่ทางธุรกิจในภูมิภาคอาเซียน (Distribution of Business Functions)</p> <p>3) จัดการประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อประเมินโอกาสและรูปแบบการเชื่อมโยงกับรายประเทศอาเซียนเป้าหมาย พร้อมจัดลำดับความสำคัญในการส่งเสริม</p>	x	x	x						
<p>6.2 ศึกษารายละเอียดโครงสร้างการผลิต และการตลาดรายประเทศอาเซียน (4 ประเทศ ที่มีลำดับความสำคัญสูงสุด)</p> <p>1) วิเคราะห์บริบททางเศรษฐกิจ ระบบการผลิต ช่องทางการจัดจำหน่าย และสภาพการแข่งขัน ช่องทางการตลาดและการลงทุนของรายประเทศอาเซียน</p> <p>2) จัดประชุมกลุ่มคลัสเตอร์นำร่องของไทยกับประเทศอาเซียน โดยสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านแฟชั่นคลัสเตอร์ของรายประเทศอาเซียน เช่น องค์กรเอกชน สมาคมการค้า หน่วยงานภาครัฐ</p> <p>3) เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้านพฤติกรรมตลาด (Market Behavior) แบบแผนการดำเนินธุรกิจ (Business Norm) และค่านิยมต่อธุรกิจไทย</p>		x	x	x	x	x			

em

กิจกรรม	ระยะเวลาในการดำเนินงาน 9 เดือน								
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
4) จัดทำข้อเสนอแนวทางการพัฒนาการเชื่อมโยงคลัสเตอร์อุตสาหกรรมแฟชั่น (Fashion Cluster) กับระบบการผลิตของไทย และการตลาดในภูมิภาคอาเซียน และการเชื่อมโยงของอุตสาหกรรมสนับสนุนต่าง ๆ									
6.3 ศึกษาและจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย มาตรการ แผนงาน/โครงการ สำหรับการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแฟชั่นด้านระบบการผลิต การตลาด และการลงทุนของไทยเชื่อมโยงในระดับภูมิภาคอาเซียน แนวทางการบูรณาการและผลักดันสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม แผนที่นำทาง (Road Map) รูปแบบการเชื่อมโยงของอุตสาหกรรมสนับสนุนต่าง ๆ ที่ชัดเจน สอดรับกับนโยบายของรัฐบาลระหว่างไทยและอาเซียน 1) กลุ่มอุตสาหกรรมแฟชั่นนำร่อง และประเภทผลิตภัณฑ์นำร่อง ที่สอดคล้องกับแนวนโยบาย 2) มาตรการและแผนงาน รายประเทศอาเซียนเป้าหมายไม่น้อยกว่า 4 ประเทศ 3) แนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง		x	x	x	x	x	x		
6.4 นำเสนอผลการศึกษา แบ่งรายละเอียด ดังนี้ 1) จัดประชุมเชิงปฏิบัติการผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อวางแนวทางการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ 2) จัดประชุมเพื่อนำเสนอผลการศึกษา ข้อมูล และแผนงาน แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแฟชั่น จำนวน 1 ครั้ง 3) เผยแพร่ในรูปแบบของสื่อสิ่งพิมพ์ไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน อุตสาหกรรมสนับสนุน สถาบันการศึกษา ในลักษณะรายงานฉบับสมบูรณ์						x	x	x	x

7. งบประมาณ

งบประมาณปี พ.ศ. 2559 รวมเป็นเงิน 9,000,000 บาท (เก้าล้านบาทถ้วน) มีรายละเอียด ดังนี้

ค่าใช้จ่าย	จำนวน (บาท)
1. ค่าตอบแทน	2,115,000
1.1) ที่ปรึกษาโครงการ (3 คน x 50,000 บาท x 3 เดือน)	450,000
1.2) หัวหน้าโครงการ (1 คน x 40,000 บาท x 9 เดือน)	360,000
1.3) นักวิจัยหลัก (3 คน x 35,000 บาท x 9 เดือน)	945,000
1.4) ผู้ช่วยนักวิจัย (1 คน x 25,000 บาท x 9 เดือน)	225,000
1.5) ผู้ประสานงาน (1 คน x 15,000 บาท x 9 เดือน)	135,000
2. ค่าใช้จ่ายในการสำรวจ/จัดเก็บข้อมูล/ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	6,487,500
2.1) ค่าใช้จ่ายในการสำรวจ/รวบรวมข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิในและต่างประเทศ	3,500,000
2.2) ค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อจัดหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทั้งในและต่างประเทศ	1,500,000
2.3) ค่าวิเคราะห์ตรวจสอบและประมวลผล	400,000
2.4) ค่าออกแบบและพัฒนาระบบการเชื่อมโยงการรวมกลุ่มเครือข่าย	400,000
2.5) ค่าจ้างแปลเอกสาร	200,000
2.6) ค่าจ้างสำรวจข้อมูลการตลาดรายประเทศ (4 ประเทศ)	487,500
3. ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุม และอบรมสัมมนา	397,500
3.1) ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมระดมความคิดเห็น	245,250
- ค่าจัดประชุมคณะกรรมการ/คณะบุคคลต่าง ๆ/ระหว่างหน่วยงานต่างๆ (12 ครั้ง ๆ ละ 30 คน x 25 บาท)	9,000
- จัดประชุมกลุ่มย่อยภาคสนาม (90 คน x 450 บาท)	40,500
- จัดประชุม Focus group (135 คน x 450 บาท)	60,750
- จัดประชุมใหญ่ (1 ครั้ง ๆ ละ 300 คน x 450 บาท)	135,000
3.2) ค่าจัดทำเอกสาร	152,250
- รายงานความคืบหน้าการดำเนินงาน (5 ครั้ง ๆ ละ 10 ชุด ๆ ละ 300 บาท)	15,000
- เอกสารประชุมกลุ่มย่อยภาคสนาม (30 ชุด ๆ ละ 300 บาท)	9,000
- เอกสารประชุม Focus group (45 ชุด ๆ ละ 300 บาท)	13,500
- เอกสารประชุมใหญ่ (1 ครั้ง x 300 ชุด ๆ ละ 200 บาท)	60,000
- เอกสารฉบับสมบูรณ์ + CD + บทสรุปผู้บริหารภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (100 ชุด ๆ ละ 500 บาท)	50,000
- ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	4,750
รวมทั้งสิ้น	9,000,000

8. สถานที่ดำเนินการ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

9. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

9.1 มีข้อมูลสถานภาพและศักยภาพของอุตสาหกรรมแพชชั่นครบวงจร และมีรูปแบบการพัฒนาระบบเพื่อเชื่อมโยงระหว่างไทยกับภูมิภาคอาเซียน ซึ่งเพียงพอต่อการบูรณาการในการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เกิดการเชื่อมโยงในระยะต่อไป

9.2 มีรูปแบบการพัฒนาาระบบเชื่อมโยงคลัสเตอร์แฟชั่น (Fashion Cluster) กับระบบการผลิต การตลาด และการลงทุนในภูมิภาคอาเซียน

9.3 มีแผนที่เครือข่าย (Cluster Mapping) แสดงความเชื่อมโยงระบบการผลิต การตลาด และการลงทุนในภูมิภาคอาเซียนที่สมบูรณ์แบบ

9.4 มีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย มาตรการ แผนที่นำทาง (Road Map) แผนงาน/โครงการรองรับที่ สอดคล้องกับนโยบายภาครัฐ พร้อมโครงการนำร่องสำหรับการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม

10. คุณสมบัติที่ปรึกษา

10.1 บุคคลหรือนิติบุคคลที่จะเข้าเป็นคู่สัญญาต้องไม่อยู่ในฐานะ ซึ่งได้มีการระบุชื่อไว้ในบัญชีรายชื่อว่า เป็นคู่สัญญาที่ไม่ได้แสดงบัญชีรายรับรายจ่าย หรือแสดงบัญชีรายรับรายจ่ายไม่ถูกต้องครบถ้วนในสาระสำคัญ

10.2 บุคคลหรือนิติบุคคลที่จะเข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐ ซึ่งได้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างด้วย ระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government Procurement: e-GP) ต้องลงทะเบียนในระบบอิเล็กทรอนิกส์ของ กรมบัญชีกลางที่เว็บไซต์ศูนย์ข้อมูลจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ

10.3 คู่สัญญาต้องรับจ่ายเงินผ่านบัญชีธนาคาร เว้นแต่การรับจ่ายเงินแต่ละครั้ง ซึ่งมีมูลค่าไม่เกินสาม หมื่นบาทคู่สัญญาอาจรับจ่ายเป็นเงินสดก็ได้

10.4 ต้องเป็นที่ปรึกษาที่จะทะเบียนไว้กับศูนย์ข้อมูลที่ปรึกษาไทย กระทรวงการคลัง

10.5 มีประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ด้านการวางแผน นโยบายและ กลยุทธ์ ตลอดจนด้านการผลิตและการตลาดทั้งในและต่างประเทศ โดยทีมงานประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้าน อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม รองเท้าและเครื่องหนัง อัญมณีและเครื่องประดับ และอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่ เกี่ยวข้อง ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านพาณิชยศาสตร์ ด้านอิเล็กทรอนิกส์ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง ที่เหมาะสมจะ ปฏิบัติงานตามโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

11. การนำเสนอผลงาน

ที่ปรึกษาจะต้องลงนามในสัญญาจ้างกับสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) กระทรวงอุตสาหกรรม หลังจากวันที่ได้รับแจ้งจาก สศอ. ว่าได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้ดำเนินการศึกษา และหลังจากได้ลงนามในสัญญาจ้าง ที่ปรึกษาจะต้องจัดส่งรายงานการศึกษาในขั้นตอนต่าง ๆ ตามกำหนดการ ดังนี้

ครั้งที่ 1 ส่งรายงานการศึกษาขั้นต้น (Inception Report) จำนวน 10 ชุด ภายใน 1 เดือน นับจากวันที่ ลงนามในสัญญาจ้าง

ครั้งที่ 2 ส่งรายงานความก้าวหน้า ครั้งที่ 1 (Progress Report 1) ภายใน 3 เดือน นับจากวันที่ลงนาม ในสัญญาจ้าง

ครั้งที่ 3 ส่งรายงานความก้าวหน้า ครั้งที่ 2 (Progress Report 2) ภายใน 6 เดือน นับจากวันที่ลงนาม ในสัญญาจ้าง

ครั้งที่ 4 ส่งร่างรายงานการศึกษาระดับสมบูรณ์ (Draft Final Report) ภายใน 8 เดือน นับจากวันที่ ลงนามในสัญญาจ้าง

ครั้งที่ 5 ส่งรายงานการศึกษาระดับสมบูรณ์ (Final Report) ภายใน 9 เดือน นับจากวันที่ลงนามใน สัญญาจ้าง

12. การเบิกจ่ายค่าตอบแทน

งวดที่ 1 ร้อยละ 35 ของวงเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อผู้รับจ้างจัดส่งรายงานการศึกษาขั้นต้น (Inception Report) ภายใน 1 เดือน นับจากวันที่ลงนามในสัญญาจ้าง และผู้ว่าจ้างได้ตรวจรับรายงานและผลการดำเนินงานจนเป็นที่พอใจแล้ว

งวดที่ 2 ร้อยละ 25 ของวงเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อผู้รับจ้างจัดส่งรายงานความก้าวหน้า ครั้งที่ 1 (Progress Report 1) ภายใน 3 เดือน นับจากวันที่ลงนามในสัญญาจ้าง และผู้ว่าจ้างได้ตรวจรับรายงานและผลการดำเนินงานจนเป็นที่พอใจแล้ว

งวดที่ 3 ร้อยละ 25 ของวงเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อผู้รับจ้างจัดส่งรายงานความก้าวหน้า ครั้งที่ 2 (Progress Report 2) ภายใน 6 เดือน นับจากวันที่ลงนามในสัญญาจ้าง และผู้ว่าจ้างได้ตรวจรับรายงานและผลการดำเนินงานจนเป็นที่พอใจแล้ว

งวดที่ 4 ร้อยละ 15 ของวงเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อผู้รับจ้างจัดส่งรายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ (Final Report) ภายใน 9 เดือน นับจากวันที่ลงนามในสัญญาจ้าง และผู้ว่าจ้างได้ตรวจรับรายงานและผลการดำเนินงานจนเป็นที่พอใจแล้ว